

योऽसृजदक्षिणादंगाद्गुह्याणं लोकसंभवं ॥ वामपार्श्वं तथा विष्णुलोकं रक्षार्थमीश्वरः ॥ ४७ ॥ युगो तैवेव सं प्राप्ते रुद्रमीशोऽसृजत्प्रभः ॥ सरुद्रः संहरन् कुलं जगत्स्था
 वरजंगमं ॥ ४८ ॥ कालोऽमृतत्वामहोते जाः संवर्तक इवानलः ॥ युगं ते सर्वभूतानि ग्रसन्निव व्यवस्थितः ॥ ४९ ॥ एष देवो महादेवो जगत्सुखाचराचरं ॥ क
 वरो मह्यं यदि तु ह्योसि मे प्रभो ॥ भक्तिर्भवतु मे नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर ॥ ५० ॥ सर्वगः सर्वभूतात्मा सर्वभूतभवोद्भवः ॥ आस्ते सर्वगतो नित्यमदृश्यः सर्वदेवैः ॥ ५१ ॥ यदि देवो
 दास्तरसत्तम ॥ ५२ ॥ क्षीरोदनं च भुंजीया मक्षयं सह बोधैः ॥ आश्रमे च सदा स्माकं सान्निध्यं परमस्तुते ॥ ५३ ॥ एवमुक्तः समो प्राह भगवांस्त्र्योक्तः प्रसा
 पूजितः ॥ महेश्वरो महातेजाश्चराचरगुरुः शिवः ॥ ५४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अजरश्चाभश्चैव भवत्वंदुःखवर्जितः ॥ यथास्वीते जसायु
 क्तो दिव्यज्ञानसमन्वितः ॥ ५५ ॥ ऋषीणामभिगम्य मत्प्रसादाद्भविष्यसि ॥ शीलवान्गुणसंपन्नः सर्वज्ञः प्रियदर्शनः ॥ ५६ ॥ अक्षयं यौवनं
 ते स्तुते जश्चैवानलौपमे ॥ क्षीरोदः सागरश्चैव त्रयत्रैच्छसिप्रियं ॥ ५७ ॥ तत्र ते भविता कामं सान्निध्यं पयसो निधेः ॥ क्षीरोदनं च भेक्षत्त्वममृतं
 न समन्वितं ॥ ५८ ॥ बंधुभिः सहितः कल्यंततो मामुपयास्यसि ॥ अक्षया बांधवाश्चैव कुलं गोत्रं च ते सदा ॥ ५९ ॥ भविष्यति हि जश्चैव मयि भक्ति
 श्रवणाश्चरी ॥ सान्निध्यं चाश्रमे नित्यं करिष्यामि हि जं तम ॥ ६० ॥ तिष्ठ च तस्यथा कामं नोक्तं जं च करिष्यसि ॥ स्मृतस्तया पुनर्विप्रक रिष्यामि च
 ते च मे सर्वं यदुक्तं ते न धीमता ॥ ६१ ॥ इशानः स वरान्दत्ता तत्रैवांतरधीयत ॥ ६२ ॥ एवं दृष्ट्वा मया कृष्णो देव देवः समाधिना ॥ तदवा
 लतागुल्मान् सर्वपुष्पफलप्रदानः ॥ सर्वकर्षणं चैव ते कृष्णपत्राय सिद्धान्वयस्थितान् ॥ ऋषीन् विद्याधरा न्यक्षान् गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ ६३ ॥ पश्य दृष्ट
 श्वरस्य महात्मनः ॥ ६४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा बचस्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनं ॥ विस्मयं परमं गत्वा अब्रुवंतं महासुनि ॥ ६५ ॥ धन्यस्त्वम
 सिर्विप्रं द्रकस्त्वदन्योऽस्ति पुण्यकृत् ॥ यस्य देवो धिदेव स्ते सान्निध्यं कुरुते श्रमे ॥ ६६ ॥ अपिता वत्समाप्येवं दद्यात्स भगवाञ्छिवः ॥ दर्शनं मुनिना दृ
 ष्टप्रसादं चापि शंकरः ॥ ७० ॥ उपमन्युरुवाच ॥ इक्ष्यसे पुंडरीकाक्ष महादेवं न संशयः ॥ अचिरेणैव काले न यथा हृष्टो मयानघ ॥ ७१ ॥